

מות - ותן לחיות להסתדרות

בסיסמה חדשה זו, נוסח סירטו החדש של גיימס בונד, מגייסת כעת הסתדרות הכללית של העובדים העב"רים בישראל כספים בחו"ל. מגבית הסתדרות עושה חיל, במאמציה לשכנע יהודים טובים לכלול את ההסתדרות בצוואתם, ולהבטיח לעצמם הכנסה שניתנת נאה עד יום מותם, בגבולות של 8.5% מהסכום אותו יורישו להסתדרות. אבי מגבית זו הוא יהושע לוי, גיד בר ההסתדרות, שהגה את הרעיון לנצל את הקלות-המס הרבות הניתנות למעניקי מתנות וירושות. כך נולדה קרן הסתדרות, הקוראת בפירוטמיה בארצות-הברית ליהודים לברר, האם לא שכחו לכלול בצוואתם את אחד מיקיריהם הרקובים ביותר, את העם הישראלי! ואם אכן שכחו, מציעה הקרן לכלול בצוואה פיסכת מתאימה שתביא לבעליה הכנסה שנתית של 8.5% עד 18.5% - בהתאם לתנאים המיוחדים של כל מוריש ומורש על הצלחת התוכנית תעיד מאזנה של הקרן, המורה בחמישה החודשים שבין אוקטובר 1973 לסוף פברואר 1974, היו הכנסות הקרן מצוואות 1.2 מיליון דולר (נטו). קרוב למחצית ההכנסות באו ממיאמי, שהדביקה את ניויורק בתמ"ב במשך שנות קיומה של הקרן, מאוקטובר 1960 ועד היום, נחתמו 893 צווים אות המורישות לה 22 מיליון דולרים. בנוסף לכך קיבלה הקרן מתנות בצורת נכסים, וסך-הכל הכנסותיה היה 33 מיליון דולר טבירותקילין.

מהו סוד הצלחתה של הקרן? בפרוספקטים שלה מצויין כי הסכום הניתן במתנה הוא, כמובן, מותר כולו לניכוי ממס-ההכנסה. אדם בן 70, למשל, המוריש להסתדרות 10 אלפים דולר, זכאי לזיכוי במס-ההכנסה שלו בגובה 40.2%, או כ-4000 דולר. סכום זה יוכל לקזז מתשלומי-המס שלו, כך שלמעשה הוא נותן רק 6000 דולר. פרט לכך יקבל עד מותו 850 דולר לשנה (אדם המוריש בגיל 70 מקבל לשנה 9.75% מה-

סכום שהוא מוריש) וסכום זה לא יש-תנה עם עליות וירידות הריבית בעולם. בנוסף יונצח שמו - מציינ הפרוספקט - בתולדות בניית עם ישראל, גם זה חשוב. אך מיפעל-צוואות זה לא נעשה חינם. לפני זמן-מה נערכה הוועידה השנתית של מגבית ההסתדרות, ודווקא במקום היקר ביותר בארצות-הברית - במלון פונטינבלאו שבמיאמי-ביץ' (השייך, אגב לקבוצת מאיר לנסקי). אורח הכבוד בו וועידה היה הגנרל מאיר עמית. התקציב מוכיח כי העסק כדאי ביותר. לעומת הכנסות של כ-2.5 מיליון דולר במשך חמישה חודשים, היו הוצאות המגביות רק 183 אלף דולר, מזה

גיוזר לוי
פרנסה ממתים

העיקר משכורות בארצות-הברית (70 אלף דולר), ועוד 20 אלף דולר תמריצי הגברת תפוקה. מעניין עוד יותר על מה מוצא הכסף: בניגוד להצגת הפרוספקט כי הכסף יבנה את ישראל, מוצאת מרביתו על אה-זקת בית הוועד-התפעול של ההסתדרות.

הכשרת הישוב לא תימכר

אומנם, טרם פורסם שהתנהל משא-ומתן כזה, אבל הוא כבר נפסק: החברת הבינלאומית לפיתוח (הידועה בכ"ו ניה החברה לישראל ב') לא תרכוש חלק בחברת הכשרת-הישוב.

הכשרת-הישוב בהכשרת-הישוב. כת במלואה לסוכנות היהודית. מאזנה האחרון (לשנת 73) היה 115 מיליון לירות. הכנסותיה היו 17 מיליון, מזה 12.4 ממכירת נכסים. יו"ר מועצת המנהלים של החברה הוא עמינדב אש-בל, ומנהלה הכללי שלום דורון. עיקר רכוש החברה הם קרקעות שקיבלה ב-שעתו במחירי-אפס מן הקק"ל. כן הקימה החברה רשת-מלונות עניפה. הסיבה האמיתית להפסקת המשא-ומתן היא סירובה של הסוכנות היהודית לוותר על מניית השליטה הבלעדית שבידיה, ה"מקנה זכויות ראשוניות במינוי מנהלה. אחרון רובינשטיין התמנה כיו"ר החברה יחד עם הנריך מנדלמאן, תעשיין ציוד אופטי מברלין, שקנה עד כה ביש-ראל את מלונות סמואל בת"א, הסלע האדום באילת וכן יש לו מיפעל למשק פנים. רובינשטיין הוא גם המוכ"ל של חברת הבנייה רובינשטיין ושות' וכן ה"רוח החיה בחברת-הבנייה הרשומה ב"בורסה, ישפרו.

קבני רובינשטיין
פרנסה מחיים

בינלאומית 26% מהון המניות שלה ב"סכום של כ-20 מיליון לירות. יושב-ראש מועצת המנהלים של הבינלאומית אהרון רובינשטיין, אישר כי המשא-ומתן הופ-

המשקאות של כור

קונצרן-החשמל הגרמני הידוע א.א.ג. ייכנס לשותפות עם כור במיפעל ציתור, ויבטל את מעמדו של סוכנו בישראל יחזקאל דגן. גם במיפעל אחר של כור, רמיס, תיכנס חברה גרמנית ידועה לשותפות בעיסקי מתכת.

כור השלימה לאחרונה את האיחוד עם מיפעלי טמפו של משה בורנשטיין. לפי ההסכם הוקמה חברה חדשה ש"תרכוש את מיפעל הזכוכית והמשקאות של בורנשטיין בירוחם ובחולון. מיפעלי המשקאות שבחולון יעברו לשטחים חד-שמי בראשון-לציון, וינוהלו על ידי חטיבת המזון של כור. מיפעל-הזכוכית של טמפו בירוחם ימווג עם מיפעל-הזכוכית של כור בירוחם. בורנשטיין ישאיר ב"ידיו את מיפעל-הקיור ואת שיטחי-הקרקע שלו. כור רכזה בימים אלה שינויים במיב"נה חברות הייצוא שלה, חיסלה את ה"מנגנון הכפול והמיותר. עד כה היו לכור כמה חברות שעסקו בייצוא: אלדא, סולדא, כור סחר-חוץ, סולכור. הכפילות נגרמה בגלל שגינותיו של מנכ"ל כור סחר חוץ, משה אלפן, שרצה במנגנון גדול. עתה, אחרי הוצאתו מכור, בוטלו כל החברות הללו ומוזגו ליחידה אחת, שתיקרא כור סחר.

היחידה חולקה לחמש חטיבות. חטיבת סחר הפנים תנוהל על ידי זאב מי-כאלי, חטיבת אסיה והמזרח הרחוק תנוהל על-ידי יוסף הראל, חטיבת אפ-ריקה תנוהל על-ידי אליעזר חרותי, חטיבת אירופה על-ידי רפי יוגב, חטיבת ארצות-הברית תנוהל על-ידי שלמה שטיינפלד. שמעון גינת, מקודם מנהל פרדס-מוצרי-הדר, מונה כמנהל מיפעלי השימורים והדגים של יונה, השייכים לכור.

קופ"ח קונה בתי-מלון

נראה כי הפיתגוס העממי, "מרבח נכ-סים - מרבח דאגה", אינו משפיע על מנכ"ל קופת-חולים, אשר ידלן. בימים אלה קנה נכסים - יחד עם כור - 30 דונם פרדס הגובל בבית-החולים ביליני סוף. המחיר לדונם היה 28 אלף לירות, ומטרת הרכישה, לדבריו, לדאוג לרזרווה לביית-החולים.

נוסף לכך קנתה קופת-חולים מחצית ממלון עין-בוקק (100 חדרים) במחיר של 4.5 מיליון לירות, וכעת נבדקת רכי-שת מלון באילת.

כלל לא תרכוש את אלגים

הפירסום עוזר לפעמים. מנכ"ל כלל, אהרון דברת, כנראה שם לב למח"ש כותבים עליו. כאשר פורסם לפני כהר דש, במדור זה, כי כלל עתידה לקנות חברה עתירת-מדע בשם אלגים, בצירוף סיפור מלא על החברה, ומדוע לא כדאי לקנותה, קשה היה לתאר כי ההשפעה תהיה כה מהירה. מכל מקום, לפני עשרה ימים החליט דברת שלא לקנות את אלגים. אם הפירסום תרם במשהו להחלטה (והיה זה הפירסום היחיד בנושא זה בעיתונות), הרי הדבר היה כדאי.

החברה הימית מכרה 9 מיכליות

לאחר משא-ומתן ממושך מכרה החברה הימית להובלת פרי (השייכת למילה ברנר ולעקב מרידור) 20 מיכליות שהיא בונה באנגליה. החברה הזמינה 20 מיכליות במספנות סוון-האנטאר באנגליה, בתנאים מצויינים והן נמכרו למדינה גדולה באמצעות חברה רשומה באיי קאמאן. מכירה זו תותיר לחברה הימית רווח העולה על 20 מיליון דולאר שיתבטא, קרוב לוודאי, בחלוקת-הרווחים השנתית. אגב, מחיר מנייה של החברה הימית (ניתנת לרכישה רק על-ידי תושבים זרים או באמצעות) בבורסה של ניויורק נש 14 דולר. לחברה חמישה מיליון מניות, ורכושה הנקי נאמד, לפי הערכה זהירה ביותר, בלמעלה מ-500 מיליון דולר. מכאן שערך המנייה הוא לפחות 100 דולר, בעוד השער כיום הוא 14 דולר.

במדינה אגודות הסנים כאן!

רוצה לנסוע לסין? קח אוטובוס וסע לשכונת שנחאי בתל-אביב

כמה יהודים נשואים לסיניות? שיבעה. כמה סינים חיים בישראל? - סינית אחת.

כמה מיקרים של נישואי-תערובת היו בין סינים ליהודים? - לשבעה. שאלות אלו ואחרות, הנראות כלקהחות מעולם אחר, מטרידות ביותר את האיגוד יוצאי-סין בישראל.

האיגוד אינו עוסק רק באיסוף פרטים על חיי היהודים בסין. זהו עיסוק צדדי שלו, ואולי גם לא רשמי ביותר, אך מי-כאל קילאבר (79), הניראה צעיר בהרבה מגילו ומלא מרץ-נעורים, והמשמש כ"מזכיר האיגוד, אוסף פרטים על חיי ה"יהודים בסין בשקדנות רבה. כך למשל, יודע קילאבר, מנהל-חשבו"ר גות במיקצועו, לספר שרק אחד מהיהודים שחיו בסין עד שנת 1948 זנשא לאשה סינית מקרית, הגיע לישראל. היהודי

מזכיר קילאבר
להזכר בסין

עצמו, שנולדו לו מינישואים אלה, שני בנים, (קילאבר שומר את שמו בסוד), כבר נפטרו, אך אשתו ומתגוררת-עדיין באחת הערים בצפון הארץ.

שישה היהודים האחרים שנשארו להם נשים סיניות בחרו להגר לארצות-הברית. מרופיה לסין. קילאבר הגיע לסין מ"העיר גניורה שבסביב. תחילה עבד כ"מנהל-חשבונות, אך מאוחר יותר החל ל"עסוק במיסחר כשכיר. בטיניון, עיר מגוריו בסין, היו לו שני שכנים שהפכו לשמות ישראליים ידועים. היו אלה יוסף תקוע, שגריר ישראל באו"ם, ושמואל כיסלו, מנהל-לשעבר של נמל-התעופה ב"נגריון, ואלוף מישנה (מיל) בחיל ה"אויר. אולי רק מעטים יודעים זאת אך שני אלה הם חברים באיגוד יוצאי סין, וכמהם עורר-הדין אריה מרינסקי.

בין יוצאי סין בישראל קיימת אחווה שאינה מוכרת ביותר בציבור. מרביתם מוסיפים להתראות בהזדמנויות שונות. אך לא רק הם, אלא גם בנייהם, שנולדו בארץ, וממשיכים להיפגש, להחליף רש"מים, ובעיקר להעלות זיכרונות מארץ סין שאותה, קרוב לוודאי לא יראו עוד יותר לעולם.

בית כנסת סיני. קיים ריכוז גדול של יוצאי סין בשיכון סלע בת"א. רבים מכ"נים את המקום, "שכונת שנחאי". יש בו גם בית-כנסת שבו מתפללים יוצאי סין, גם מושב עמיקם מאוכלס רובי-ככולו; ביוצאי סין.

12, אלף חברים יש באיגוד כולו, מ"ג"ר לה קילאבר. "כמה חבל שהוא איננו יכול להמשיך ולגדול, אלא להיפרד. אנחנו יודעים שהאיגוד שלנו הולך וקטן מדי שבו בשבוע, ואילו את בניהם של יוצאי סין אין הפעילות המשותפת מעניינת ביותר", הוא אמר בצער.